

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2021

12

Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: „Bůh tvůj kraluje!“ Slyš! Tvoji strážní pozdvihují hlas a jásají spolu, neboť vidí na vlastní oči, jak se Hospodin vrací na Sión. Radujte se a jásejte vespolek, jeruzalémské trosky, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Obnažil Hospodin své svaté rámě před očima všech národů a všechny končiny země uzří spásu našeho Boha!

Izaiáš 52,7-10

KURZ IKON 2 / ZAMYŠLENÍ 4 / ROZHOVOR 8 / ADVENT 12 / VOLBY 17 / CHARITA 18 / DĚTSKÉ OKÉNKO 20

Kresba: Josef (Narodil se nám Spasitel...)

Kurz ikon

aneb „Já bych se toho nebál...“

■ Od 18. do 21. listopadu probíhal na faře kurz ikonopisu s Martinem Damián. Bylo nás patnáct. Sešli jsme se ve farním sále, kde již bylo vše krásně připravené – dřevo na ikony, pigmenty, hudba, skripta i obcerstvení. Na kurz s Martinem Damiánem se mohou bez obav přihlásit i lidé, kteří si myslím, že nemají žádné výtvarné nadání. V neděli je bude čekat zázrak v podobě přenádherne ikony a několika dní, které prožili v modlitbě a rozjímání. Ikona je jako okno do nebe. Je krásné toto okno vytvářet. Psala jsem ikonu pro manžela jako dárek ke kulatým narozeninám. Snad mu udělá radost. V neděli byly všechny ikony na závěr mše v KCMT posvěceny P. Michaelem. Už se těším zase za rok... **Lenka**

*Milí účastníci kurzu,
děkuji, že jste projevili odvahu v této nelehké době
a přišli jste na kurz tvorby ikon. Děkuji všem, kteří
jste mi pomohli s přípravami, organizací, úklidem.
Nechť ve Vás stále ještě zůstává pokojná atmosféra
a Vaše ikony ať Vám otevírají své okno do věčnosti.
Martin Damián*

Foto: Lenka Doležalová, Martin Damián

Něco málo k adventu...

Začátkem září jsem se dostal k moc pěkné knížce P. Štěpána Smolena *Pominuté chvály*.

Můžeme v ní nalézt krátká zamýšlení – chvály věcí, které většinou příliš neoslavujeme. A jedna z nich se týká i adventního, resp. předvánočního, času. Nese krásný název: Chvála předsvátečních příprav. K biblickému pojetí času totiž bytostně patří rozdělení na dny sváteční a dny všední. Ve dnech všedních se zabýváme vlastní obživou, prací, dny sváteční tu jsou pak od toho, abychom si uvědomili, že nejsme otroky, kteří mají jen pracovat od nevidím do nevidím, ale že jsme, stejně jako Hospodin Bůh, svobodní k tomu odpočinout si, hrát si, číhat a oslavovat. Když jsem si Štěpánovo zamýšlení pročítal, došlo mi, jak může být každoroční kazatelské vyzývání k usebranosti a útěku z příprav na Vánoce tak trochu krátkozraké. Z jednoho extrému se můžeme přehoupnout do extrému druhého. Případně se můžeme chytit v pasti obojího a být na nervy tu z toho, že nestíháme, tu z toho, že se příliš poddáváme shonu.

Řehole svatého Benedikta, podle které žijí benediktini, cisterciáci a trapisté, je považována za jednu z nejlepších vůbec. Svatý Benedikt byl totiž očividně rozumný a praktický člověk, který pamatoval na mnohé, co může život v komunitě komplikovat, a tak se zabývá nejen vysoce duchovními principy mnišského života, ale v pravidlech nezapomíná ani připomenout, aby ten z bratří, který pracuje

s nožem, ho nezapomněl, než jde spát, vrátit, aby snad nedošlo ke zranění. Jednou ze zásad, kterou do své řehole otiskl, pak je také umění mírnosti či uměřenosti. Nejde o umění průměrnosti a šedi, ale o dovednost s mírou přistupovat k věcem a událostem.

V duchu této zásady můžeme zkusit prožít letošní advent. Protože koneckonců na slavnost se můžeme připravovat jak nějakým tím úklidem, vařením nebo přemýšlením, jak si udělat společný čas hezký, tak také poodstoupením a zastavením se, tak jak nám to naše situace dovolí. Případně využít naší farní duchovní obnovy nebo **prostoru ticha** – otevřené kaple KCMT každou adventní středu od 9.00 až do večerní mše svaté.

P. František

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři Fchodovin, vstoupili jsme do adventní doby. Ta nám dává čas připravit se na Vánoce – oslavu a připomenutí narození Páně. Ale advent je také časem, kdy si více připomínáme, že Ježíš přijde na tento svět podruhé. V Janově evangeliu 14,18 čteme: „*Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.*“ Žijeme nyní v čase, kdy očekáváme jako první křesťané Jeho druhý příchod. Mohou nás povzbudit Jeho další slova: „*Já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Duchu pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.*“ Dáváme prostor této skutečnosti? Opravdu prožíváme, že skrze víru v nás Boží duch přebývá? Přinášíme Jeho ovoce a používáme Jeho dary pro službu bližním? Prožíváme, že jsme opravdové Boží děti? Nebo žijeme spíše jako sirotci? Nechovějme se proto jako lidé tohoto světa. Žijme Jeho slovo: „*Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.*“ Kéž nás skutečnost Jeho lásky a blízkosti provází a posiluje každý den.

Katka

SPOLU U JEDNOHO STOLU... I S JEŽÍŠEM...

Blíží se Vánoce, svátky dobra a lásky. Svátek narození Ježíše Krista, syna Božího. Někteří lidé si kládou otázku: Kdo je vůbec Ježíš? Už Ježíšovi současníci se ptali: „*Copak to není syn tesařův? Kde se to všechno u něho vzalo, taková moudrost a mocné činy?*“ (Mt 13,55)

Ježíš přichází na tento pozemský svět jako jeden z nás. Stojí jednoho dne uprostřed lidí, kteří se dávají křtít od Jana Křtitele. Ježíš nestojí před zástupem, nýbrž zůstává částí tohoto zástupu. Ztotožňuje se s ostatními, i když ví, že k nim byl poslán, aby jim ukázal cestu do Božího království, aby později podstoupil křížovou cestu za spásu lidstva. Ježíš se zařazuje do své doby, do svého národa a jeho dějin. V době Ježíšově existovala pro Židy jen jediná cesta k Bohu: přesné zachovávání starozákonních ustanovení. Považovali Zákon jako celek za něco, co pochází od Boha. Ale aplikace na praktický život dala během doby vzniknout 248 příkazům a 365 zákazům, které bylo nutno přesně dodržovat. Zvláště přísná byla ustanovení o sabatu, židovském svátku. Léčit druhého nebo vytáhnout zvíře z jámy, vzdálit se ze svého bydliště, vařit nebo péct – to vše už platilo za znesvěcení tohoto dne, za zločin proti Bohu.

Tato tvrdá ustanovení vyvolávala Ježíšův hněv. Zákon musí člověku sloužit. A představitelé Židů už myslí na to, že Ježíše umlčí... Už v těchto chvílích přemýšlejí, jak se Ježíše zbavit. A k tomu všemu Ježíš stoluje s celníky a hříšníky. Možná, že mnozí se dnes ptají: co je na tom divného? Bylo to tak neobvyklé? Bylo. Zákon totiž zakazoval: s bezbožníky není dovoleno jíst u jednoho stolu. Zákon určoval, kdo stojí blízko Bohu a kdo nikoli. Představitelé a vykladači Zákona podle toho určovali, s kým je možno se stýkat. Brali na sebe soudcovský úřad, o němž Ježíš řekl, že není vložen do rukou lidí. – „*Nesudte a nebudete souzeni.*“ – „*Jakou látku nasadíte na druhé, bude nasazena vám.*“ – „*Jakou mírou měříte, takovou mírou se naměří vám.*“ – Společné jídlo mělo v době Ježíšově mnohem hlubší význam než dnes u nás, a je to mnohdy škoda... Sedáme si ke stolu ve spěchu, jen abychom se zasytili. Jen příležitostně, při svatbě a slavnostních příležitostech, tušíme, jak může společné jídlo spojit, vytvářet krásné vztahy. U Židů bylo jídlo znakem a výrazem sounáležitosti: Kdo k sobě zve hosta, říká tím: Patříš k nám, k naší rodině. Sedět společně za stolem znamená: Patříme k sobě, stojíme při sobě. Na tomto pozadí se Ježíšovo chování jeví jako to,

kteří pohoršuje druhé. Jí a pije s celníky a hříšníky. To přece znamená, že se s těmi lidmi ztotožňuje, že se s nimi přátelí. A ještěže i na tato zpustlá individua Bůh jednou shlédne a přijme je do Božího království! Ježíš svým odporem k náboženské praxi své doby jasně ukazuje, že Bůh není výlučně pro ty, kdo umějí plnit Zákon. To, co Ježíš chce říci a dát, i ten svůj kříž na Kalvárii, patří všem lidem, všem národům světa. Stává se osvoboditelem chudých, utlačovaných a slabých (i mravně): i pro ně je to Bůh. To všechno zneklidňovalo dokonce i Ježíšovy učedníky a vnucovalo jim otázku, kdo je tento Ježíš? Jakým právem tak mluví? Jak to, že kritizuje Zákon? Ve jménu Božím, nebo proti Bohu? Ježíš jim i nám do dnešní doby říká: *Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit* (Mt 5,17). Můžeme říci: **láskou a dobrotou**. Proto Ježíš zdůrazňuje důležitý požadavek: **Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí**. To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: **Miluj svého bližního jako sám sebe** (Mt 22,37-39). A nové přikázání vám dávám: *Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci* (Jan 13,34-35). – *Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete dětmi svého nebeského Otce* (Mt 5,44-45). Kdo věří Ježíšovi, věří skrze Něho a v Něm Bohu.

Kdo věří Ježíšovi, ocitá se před Bohem. Kdo slyší Ježíše a uposlechne Jeho požadavky, stojí nejen před příkazy, nýbrž také před nabídkou: žít v lásce, milovat a vydávat pravdivé svědectví o Ježíši Kristu. Vánoce – Bůh se stává člověkem. V Kristu se mezi námi objevil člověk plný porozumění a dobroty. Někdo, kdo se ujímal slabých a hříšníků. V Kristu nám zazářilo „**čisté lidství**“. Lidství, které by nás mělo o Vánocích také zasáhnout, aby dobro a láska zářily kolem nás. – Anděl pastýřům řekl: „*Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán (Mesiáš), ve městě Davidově* (Lk 2,10-11). Andělské poselství chce zdůraznit univerzalitu Boží lásky, kterou Bůh narozený v Dítěti zjevil všem lidem.

Přeji nám všem hodně Božích milostí
a radostné chvíle z Kristova narození.

Váš jáhen Pavel Urban

sváteční krátké počtení

VYBÍRÁ CHARLES TVRZNIK

Mají andělé svobodu?

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef... Každý normální politický vyslanec, když navštíví choť prezidenta, přinese této ženě kytičky. To patří k nepsanému protokolu. A Gabriel při tak významné návštěvě nepřinesl Panně Marii nic? To jistě neměl „od Boha nařízeno“, ale to si nutně naplánoval sám. Je zajímavé, že Lukáš, tak kvalitní spisovatel a lékař, tuto návštěvu popisuje stenograficky. Ale už ten celkem dlouhý a nezvyklý Gabrielův pozdrav svědčí o gentlemanské pokloně. Maria se neulekla jeho příchodu, nýbrž až toho pozdravu. Musel tedy být ten jeho příchod nějak příjemný: andělé mají jistě prostředky, které tuto příjemnost dovedou navodit. Možná obstaral i nějakou éterickou hudbu s jemnou nenápadnou vůní. Dovedeme si představit, že i jeho oblečení muselo být sympatické. Zřejmě nedělal dojem nějaké mužské návštěvy - vždyť andělé nejsou ani muži ani ženy. Jakmile tedy Maria zvládla své citové rozpoložení, přednesl jí Gabriel celé své poselství. Muselo dojít celkem brzy

k přátelskému vztahu, protože dále už probíhá přátelská rozmluva. Asi si to také Maria musela všechno nechat projít hlavou, když známe tu její reakci v Betlémě: „uchovávala

všechna ta slova ve svém srdci.“ A pak bylo její rozhodnutí promyšlené - myslí i srdcem - asi si můžeme ve své fantazii domýšlet, co a jak dlouho potom Maria prožívala. A Gabriel jen odešel, jak to suše jednou větou zaznamenává Lukáš? To by přece bylo úplně nezdvorné. Vždyť to bylo jeho poslání! A dobře to zvládl! Jak jí asi poděkoval? Nezazpívali si nějaký děkovný žalm společně? V kapitalistickém ovzduší by jí jistě políbil ruku. Možná ji nějak vděčně a andělsky objal. Myslím, že by to Maria v tomto rozpoložení přijala. A při tom pozvolném vzdalování se možná opět rozezněla andělská hudba, snad i zpěv andělů, které si

Gabriel objednal pro tento okamžik. Jednou se to dozvíme.

Podle: Ladislava Kubíčka

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE

V sobotu 6. listopadu 2021 jsme se sešli v počtu deseti účastníků a za podpory dvou kněží k duchovní obnově ve farním sále. Skladba účastníků byla pestrá – bezdětní i otcové, mladší i zkušenější životem, různých povolání. Obnovou nás provedl P. Pavel Jäger, farář – děkan ve Světlé nad Sázavou (děkanát mj. zahrnuje Číhošť). Hostitelem – a výborným kuchařem – byl náš P. František.

Program celého dne byl rozdělen do čtyř částí:

- Povolání muže/otce coby vypravěče (vlastního) příběhu, inspirované modlitbou Šema Israel a strukturou sederové večeře, a to vyprávění čtyřem synům. Každý syn má různý vztah k víře svého otce, a podle toho se ptá (nebo dokonce ani neptá, protože to neumí) a otec mu vypráví příběh (svého vlastního) vyvedení z Egypta. Na závěr tohoto ranního bloku jsme rojíali text Dt 6,4-25 (Šema) – někteří ve farním sále, někteří v kostele – a následně sdíleli, co koho oslovilo (kdo chtěl, sdílel, kdo nechtěl, nemusel).
- Následoval oběd, kde jsme na konkrétním příkladu našich tří chodů zkusili vyprávění hlavy rodiny dle zmíněné židovské tradice. Samozřejmě došlo i na zcela volnou diskusi na různá témata, mj. na zkušenosti P. Pavla z působení v roli kaplana v ženské věznici ve Světlé.
- V odpoledním bloku jsme se věnovali příběhu Abrahama, který je např. dle katechismu jedním ze vzorů víry. Ale i jako vzor víry se stále snaží řešit Boží věci sám – a dokud to dělá, naráží. I tuto část programu jsme zakončili rojíáním textu Písma, a to Gn 21,1-21.
- V závěrečném bloku jsme dostali prostor se “vydýchat” a vše vstřebat, popovídat si, ale také přistoupit ke svátosti smíření. Celou akci jsme zakončili slavnostními nešporami.

Myslím si, že budu mluvit za všechny účastníky, když řeknu, že se těšíme na další obnovy, a doufám, že se k nám příště připojí další muži.

S pozdravem,
Tomáš Mann

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé, v srpnu 2021 splatilo Arcibiskupství pražské bankovní úvěr, určený k financování stavby KCMT. Farnost již nyní nemá žádný dluh u banky, ale pouze u Arcibiskupství, které po celou dobu úvěru za farnost splácelo. Naše farnost finančně přispívala na splátky úvěru v rámci svých možností, v minulých letech to byla jedna měsíční splátka za rok (280 tis. Kč), případně polovina této částky. Po vzájemném odsouhlasení závazků činí současná celková výše dluhu vůči AP 33 540 902 Kč. Momentálně probíhá jednání s Arcibiskupstvím ohledně řešení tohoto dluhu, seznámíme vás s výsledkem, jakmile to bude možné. Od příštího roku si bude farnost z vlastních zdrojů hradit mzdové náklady dalšího pastoračního asistenta, celkem již tedy 2,5 pracovního úvazku.

Po mnoha letech snahy se letos podařilo realizovat částečné zastínění sálu KCMT pomocí zatemňující a odhlučňující látky. Vedle rozšíření spektra aktivit, které z poloviny zatemněný sál nabízí, jsme objevili i další benefit – při zatažených závěsech není nutné tolik topit, máme menší tepelné úniky kolem oken. Náklady na zastínění jsou 114 tis. Kč (včetně závěsů v „dětském koutku“ u kaple, který donedávna sloužil jako zповědnice). V budoucnu bychom rádi zatemnili i horní část oken, kterou bude nutné řešit vertikálními žaluziemi s dálkovým ovládáním.

S blížícím se koncem roku bychom vám chtěli velmi poděkovat za to, že finančně podporujete svoji farnost i v této nejisté a složité době. Jsme vděční za každý váš finanční dar. Všem dárčům vystavíme začátkem příštího roku potvrzení o daňovém odpočtu. Uvedte prosím ve zprávě pro příjemce své jméno a adresu. Pro dárce a dobrovolníky, kteří farnosti v mnoha oblastech pomáhají, připravujeme začátkem příštího roku pěkný koncert.

Účet, kam můžete své dary poslat:

**19-9362170227/0100 (Komerční banka),
variabilní symbol je:**

- **1111 obecně na aktivity farnosti**
- **1133 konkrétně pro kostel sv. Františka**
- **1144 pro Komunitní centrum Matky Terezy**

(Finanční dar je samozřejmě možné dát i v hotovosti.)

Nezapomeňte nahlédnout do programu farnosti na adventní čas, nabízí mnoho příležitostí k duchovnímu obohacení. I kdyby došlo k omezení konání hromadných akcí, některé programy budou určité streamovány na YouTube.

Přeji vám pevné zdraví, požehnanou dobu adventní i vánoční a krásné svátky strávené s vašimi nejbližšími.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

Rekolekce pro muzikanty

- 1) Co ti při muzikantské službě ve farnosti dělá radost?
- 2) Co je pro tebe starost či bolest v oblasti muziky ve farnosti?
- 3) Vnímáš nějaký rozdíl mezi liturgickou hudbou a ostatními druhy hudby?

• V sobotu prvního listopadového týdne jsem se sešla s muzikanty z naší farnosti v KCMT na rekolekci, kde jsme strávili moc hezký den. Velký dík patří P. Michaelovi, který nás tímto dnem provádl. Hlavní témata našeho dne byla: **Vzdor a štěstí... aneb jak nevzdorovat svému štěstí.**

Všímalí jsme si vzdoru u postav ze Starého zákona (Jonáš...) a Nového zákona (Emauzští učedníci, Petr...). Pak jsme přemýšleli každý sám nad sebou, čemu v životě vzdorujeme... Pro mne hezké zjištění a potvrzení bylo, že šťastná jsem tehdy, když naplním záměr, který má Bůh se mnou.

Pak jsme se potkali ve skupinách, kde jsme povídali o radostech a starostech muzikantů ve farnosti. Též bychom byli rádi, kdyby se naše řady rozšířily o nové muzikanty ☺.

Anna

• I když jsem měla za sebou dost perný týden, byla jsem moc ráda, že jsem překonala svou únavu a rekolekce se zúčastnila. Michaelova slova mě vždy osloví a posouvají mě v životě dál. Velmi milé bylo i setkání s lidmi z ostatních schol.

Tereza

• Sobotní obnova s muzikanty pro mě byla krásným nadechnutím v obecně náročné době. Bylo moc milé se se všemi vidět, posdílet se na téma hraní a zpívání ve farnosti a také se něco dozvědět na téma vzdoru. Dotkli jsme se i tématu rozlišování dobra a zla a bavili jsme se o to, jak se můžeme se špatnými zkušenostmi nebo zážitky vnitřně vypořádat. Jsem za setkání opravdu ráda a bylo hezké vidět, že i když každý hrajeme v jiné schole a s jinými lidmi, tak všichni řešíme velice podobné problémy a dělají nám radost podobné věci.

Zuzka

„Bud'te nohama
na zemi, ale
srdcem v nebi“

sv. Don Bosco

S paní Stáňou Fuchsovou jsem se seznámila před 9 lety, když jsem si k ní přišla půjčit šaty pro dceru k prvnímu svatému přijímání. Už tehdy jsem se od ní dozvěděla, že se věnuje výrobě biblických postavíček. Moc mě to tehdy zaujalo. Nejen o této zálibě jsem si s ní v následujícím rozhovoru ráda popovídala.

• Stáňo, odkud pocházíš?

Narodila jsem se v roce 1956 v Praze.

• Pocházíš z rodiny, ve které se chodilo pravidelně do kostela? Kolik máš sourozenců?

Moje babička a maminka byly zbožné ženy a k víře vedly od malicka i nás děti. Zajímavý je příběh, jak našla víru babička. Dědeček se dal ke komunistům

a ona se rozhodla, že pojedou do „hnízda komunistů“ a zjistí, co jsou zač. Odjeli tedy v roce 1930 do Moskvy. Tam si babička, která v té době měla tři děti, sáhla až na dno. Dědeček musel být se „soudruhy“ a s nimi utratil všechno, co vydělal, na pití. Babička byla nešťastná. Když se rozhodla, že se s dětmi vrátí sama do Čech, dozvěděla se o katolickém kostele nedaleko od nich. Zoufalá do něj přišla, a protože se neuměla modlit, jen z dětství si pamatovala Otčenáš, začala odříkávat jeho slova. Zarazila se u verše „odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ a nemohla dál pokračovat, nedovedla odpustit svému manželovi. Vrátila se domů. Ten večer dědeček přišel domů a se slzami ji prosil, aby mu odpustila. Byl to zázrak. Postupně se stala hluboce věřící. Pak se vrátili do Čech, kde už Boha neopustili.

My jsme patřili do farnosti v Praze – Nuslích u sv. Václava. Měli jsme tam kamarády, chodili na náboženství, před Vánocemi nacvičovali koledy. Mám čtyři sourozence – sestru Marii, moje dvojče, starší sestru Janu a 2 bratry, Petra a Václava.

• Vzpomínáš si na něco ze svého dětství?

Jezdili jsme na chalupu do Orlických hor, kde jsme trávili s babičkou a maminkou celé prázdniny. Hodně jsme chodili do lesa na borůvky, na šišky a dřevo na topení. Moc ráda na to vzpomínám.

Jana, Stáňa a Maruška s maminkou, 1959

V Praze jsem chodila do školy na Pankráci. Dodnes si pamatuji na paní katechetku, která nám zajímavě vyprávěla biblické příběhy. Možná, že tady někde má kořeny moje chuť učit náboženství. Chtěla jsem být učitelkou v mateřské škole. Po základní škole jsem nastoupila na gymnázium. Po absolvování jsem šla učit do mateřské školy v Braníku a dokončovala jsem pedagogickou školu při zaměstnání. V průběhu školy jsem se vdala a svoji druhou maturitu jsem skládala už se synem Ondřejem.

• Kdo formoval tvou víru právě v době dospívání?

Maminka s babičkou se snažily pro nás najít společenství věřících lidí, se sestrami jsme chodily zpívat do sboru u sv. Vojtěcha, do skautského (turistického) oddílu. Vedla nás Anička Švecová, která prošla v 50. letech vězením. Bylo mi až líto ostatních holek ve škole, které v Boha nevěřily a neměly v něm takovou oporu jako já.

• Jak jsi prožívala víru a vztah k Bohu za komunistů?

Chodili jsme ke zpovědi do kostela sv. Kříže Na Příkopěch a jednou nás P. Horník, salesián, pozval, abychom přišli do sakristie. Tenkrát se zavřel kostel a uvnitř probíhalo úžasné setkání mladých. Zpívalo se, tančilo spolu se salesiány. Byly doby, kdy jsme tu trávili i několik večerů v týdnu. Přímou nás uchvátily bohoslužby slova doprovázené skupinou Giovanni. To samozřejmě neuniklo Státní bezpečnosti, a tak jsme se stěhovali do kostela sv. Rocha. Netrvalo dlouho, i tam nás stihl zákaz scházení. Setkávali jsme se pak už jen jako menší skupina.

Velkým zlomem v mém životě bylo pozvání na trampskou osadu, kterou tehdy vedl tajně vysvěcený kněz P. František Fišer. Shromáždil kolem sebe mládež, kterou vedl nenásilně k Bohu. Naše parta z Prahy tam začala jezdit téměř každý víkend. Hodně se hrálo na kytary a zpívalo a poznali jsme tam spoustu kamarádů. Jezdilo se na čundry, v zimě i v létě se spalo venku „pod širákem“ a v noci u ohně se probírala důležitá témata, která patřila k životu.

• Zajímala ses o samizdatovou literaturu?

Literaturu jsme se snažili shánět, jak se dalo. Hodně se opisovalo na psacím stroji přes kopírák. Takový jsme měli náš první breviář a různou salesiánskou literaturu. Pro naše děti se nám podařilo sehnat z Jugoslávie

obrázkovou biblí. Moje oblíbená kniha byla Mezi člověkem a Bohem od Michela Quista a životopis Dona Bosca od Marie Štechové Život světcův.

• Jak jste se seznámili s manželem?

Zdeňka jsem potkala na táboře od Škodovky Mladá Boleslav, kam jsem jezdila jako vedoucí. Tenkrát ještě nebyl věřící, ale tak nějak se to semlelo a on se začal zajímat o Boha. Seznámila jsem ho se salesiány a pak se těsně před svatbou nechal pokřtít.

• Kolik se vám narodilo dětí a kde jste bydleli po svatbě?

Chvilí jsme bydleli na Pankráci u rodičů. Pak můj muž dostal přidělený stabilizační byt na Jižním Městě, kde bydlíme už 43 let. Máme pět dětí, nejstaršího syna Ondřeje a čtyři dcery Lucii, Moniku, Alžbětu a Anežku.

• Jaká je Tvá profese?

Po rodičovské dovolené jsem začala pracovat v pedagogicko-psychologické poradně.

• Kolik máte dnes vnoučat a jak funguješ jako babička?

Máme jedenáct vnoučat, bydlí od nás docela daleko – v Třebíči, v Sokolově a v Roztokách u Prahy. Snažíme se ale každý rok prožít týden společné dovolené. Být babičkou si moc užívám.

Lucie → Zdeněk → Monika → Stáňa → Ondřej

• A konečně se zeptám, jak ses dostala k výrobě biblických postaviček?

V roce 2006 pořádalo katechetické středisko v Hradci Králové první kurz výroby biblických postaviček. Stále jsem hledala a vymýšlela různé pomůcky pro práci s dětmi při náboženství, a právě něco takového mi chybělo. Něco, s čím by se daly znázornit biblické příběhy a co by nám pomohlo více se vžít do děje a identifikovat se s lidmi, kteří v nich vystupují.

Tenkrát jsme si přivezli tři první postavičky muže, ženu a dítě. Od té doby jsme jezdili na kurzy pravidelně každý rok a postaviček přibývalo.

• Podstatnou část svého života jsi prožila v Neratově...

Ano, po revoluci mě a rodiny mých sester oslovil P. Suchár s prosbou o pomoc při obnově tohoto poutního místa. Moje dvě sestry se pak i s rodinami do Neratova nastěhovaly. Začali jsme opravovat kostel, kde jsme se pak řadu let scházeli k bohoslužbám na Vánoce, Velikonoce, na Silvestra a hlavně o pouti 15. srpna. Kostel byl dlouho bez střechy. Jelikož jsme si zvykli na noční mše svaté a adorace s pohledem na oblohu, bylo nám pak líto o tento zážitek přijít. Naše přání o hvězdné klenbě nad hlavou se nám splnilo v roce 2007, kdy kostel dostal skleněnou střechu. Od počátku byl Neratov místem smíření. Přicházeli sem lidé z různých sociálních skupin, lidé s různými handicap, lidé různého vyznání. Tady se lidé, třeba poprvé, setkávaly s Kristem uprostřed společenství. Já jsem tam s rodinou dojížděla na víkendy a prázdniny.

Pak zde vzniklo chráněné bydlení, ve kterém jsem pracovala jako vedoucí asi 4 roky. Vzala jsem si na starost některé klienty jako opatrovník. Dodnes mám odpovědnost za 2 ženy, které jsou omezené ve způsobilosti k právním úkonům. Je mezi námi téměř rodinný vztah. Rády se mnou jezdí na kurz postaviček do Olomouce. Naše rodiny mají k Neratovu velmi hluboký vztah, je to vidět i na místním hřbitově, kde je pohřben můj otec, bratr a dva synovci.

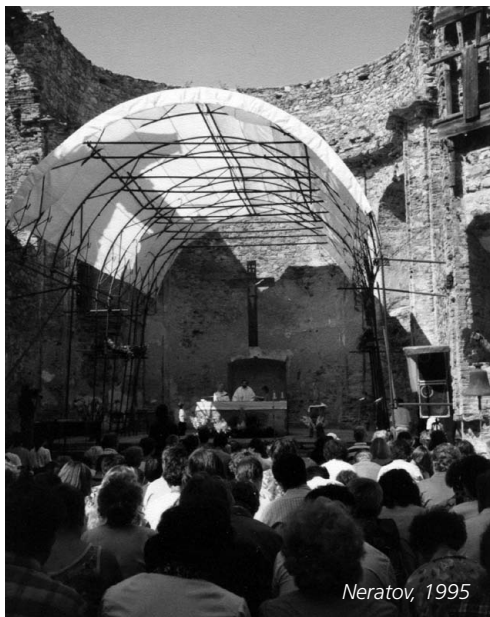
• Řadu let také v naší farnosti sloužíš jako katechetka, od jakého roku?

Náboženství jsem začala učit před 39 lety. Nejdříve jsme s našimi dětmi chodili na náboženství k paní Fiřtové, které jsem pak začala pomáhat s katechizací. Bylo to za totality a tyto aktivity jsme dělali pod vedením salesiánů. Kvůli tomu jsem také začala studovat po večerech teologii. Po revoluci jsem si pak dokončila studium oficiálně na teologické fakultě. Učila jsem u nás ve farnosti, pak pár let v Neratově a teď už několik roků zase tady.

Vždycky jsem se snažila vyučovat náboženství prakticky. Proto jsme využívali postavičky, ale vyzkoušeli jsme spoustu různých věcí.

• Víím, že s manželem působíte jako spolupracovníci salesiánů...

Eva Fiřtová a její muž Pepík byli salesiánskými spolupracovníky. Ti nás seznámili s P. Jožkou Kopeckým. Sliby jsme skládali v roce 1985.

Neratov, 1995

Promoce na
teologické fakultě, 1994

• **Jezdíš na některé duchovní obnovy? Co dále formuje a prohlubuje Tvůj vztah k Bohu?**

Ano, zrovna před pár dní jsem byla na duchovní obnově na Svaté Hoře. Jinak v rámci salesiánské rodiny máme sobotní duchovní obnovu před Velikonocemi a Vánoce a během roku 4–5 denní exercicie pro salesiánské spolupracovníky.

Vztah k Bohu formuji zejména ve společenství, určitě také při vyučování dětí, které mě svými otázkami často „přinutí“ se nad životem s Bohem více zamýšlet, ve svátosti smíření, četbou dobré knížky a určitě výrobou a přípravou postaviček.

• **Máš nějaký oblíbený film, knihu... něco, co bys nám chtěla doporučit?**

Spíše oblíbené autory: Guy Gilbert, francouzský kněz a vychovatel, který se věnoval klukům na ulici. Píše o tom ve své knize Bratr vyvržených a na jejich prosbu píše hlavně pro ně Evangelium podle svatého lotra. Také jeho další tituly stojí za přečtení – Srdce v ohni, menší knížky o dnešním světě a jeho problémech Víra, O dětech a výchově, Odpuštění, Rodina, Tváří v tvář utrpení.

Láda Heryán, jeho teologicky hluboké pojednání o Božím působení v dnešním světě na příkladech ze života lidí, např. knihy Exotem na této zemi, Stopařem na této zemi, Sami na této zemi?

René Luc a jeho kniha Vychoval mě gangster a Patnáct podobností.

• **Jaký je Tvůj oblíbený světec?**

Jako salesiáni máme svého oblíbeného světce Dona Bosca. Díky jemu jsme prožili život ve společenství lidí, kteří se k němu hlásí svým specifickým způsobem života.

• **Jaké je Tvé životní krédo?**

Prožívat svůj život v Boží přítomnosti. Tak, jak to výstižně vyjádřil Don Bosco: „Budte nohama na zemi, ale srdcem v nebi“

Děkuji za rozhovor.

Katka

Příprava nedělního evangelia
s vnučaty Kristýnkou a Oliverem

„Člověk se může stát svatým jak s papežskou berlou, tak i s koštětem v ruce.“

(Jan XXIII.)

Každému z nás se už určitě stalo, že jsme se chtěli pustit do nějaké práce, ale nevěděli jsme, jak na to. Mnohdy jsme to pak vzdali. Totéž platí i o práci na svém životě, na své svatosti. Mnozí lidé myšlenku na svatost odeženou: „Svatost přece není pro nás – obyčejné lidi“. Papež Jan XXIII. ale říká: „Člověk se může stát svatým jak s papežskou berlou, tak s koštětem v ruce.“

Své rady, jak být křesťanem ve všedním životě, shrnul v desetibodovém programu pod názvem „Desatero pokoje“. Byla to spiritualita přizpůsobená všednímu dni. Každý bod lze žít buď jeden den či jeden týden... Začít je možno kdykoliv. Ulehčením pro každého může být myšlenka, že se nemá zabývat budoucností, ale že zvolený bod programu bude žít „jen pro dnešek“!

- Jen pro dnešek

Budu se snažit prožít den, aniž bych chtěl vyřešit problém celého svého života.

Co všechno na mě dnes čeká! Často musím řešit mnoho problémů – narůstají přede mnou jako nedostupná hora, klesám na mysli – to nedokážu! Před svými problémy dnes nebudu uhýbat, nebudu klesat na mysli, budu jim ale hledět do očí. Předám sebe i se svými problémy Bohu, uvědomím si: dnes se o mne stará On. Jde se mnou přes hory a doly, výšiny i hlubiny. Stačí vždy jen krátká modlitba, občasné zamyšlení. Také ranní a večerní modlitba.

- Jen pro dnešek

Věnuji alespoň deset minut dobré četbě.

Dobrá četba je pro život duše stejně důležitá a nutná jako dobrá výživa pro život těla. „Čtete málo, ale dobře!“

- Jen pro dnešek

Nebudu nikoho kritizovat a napravovat.

Jsem především zodpovědný sám za sebe, ne za druhé. Měl bych tedy především sám na

sobě vidět všechno dobré i zlé. A měl bych se, pokud možno, vidět tak, jak mě vidí Bůh. On je můj Pán. On má o mém životě největší přehled. Jemu záleží jak na mně, tak ale i na lidech v mém okolí. Až před Ním stanu ve smrti, bude Jeho pohled obrácen pouze na mne. Tehdy se mi otevrou oči a uvidím, na čem vsutku záleželo. Nyní je tedy pro mě důležité Kristovo slovo: „Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra a trám ve svém oku nepozoruješ?“ Jen pro dnešek chci tedy korigovat pouze sám sebe.

- Jen pro dnešek

Budu žít z jistoty, že jsem stvořen pro štěstí, jak na onom, tak i na tomto světě.

Jsmé Boží synové a dcery, ale naše oči pro Boha osleply, naše uši pro Jeho slovo ohluchly, ztrácíme Boží cíl a běžíme výhradně za lidskými cíli. V uších nám přestává znít Boží volání a posloucháme raději ruch světa. Jsme pyšní na to, co jsme a co chceme. Přehlízíme Ježíše, který je obraz Otce a bratr člověka. Své zacpané uši ale musíme pročistit, abychom slyšeli, k čemu jsme povoláni, odvalit kámen z našich srdcí, abychom poznali, k čemu nás Bůh stvořil.

- Jen pro dnešek

Chci poznávat plán, který se mnou má Bůh.

Nemusím se štvát ani váhat. Bůh zná mé kroky a jejich rychlost, zná mé možnosti. Půjde se mnou za předpokladu, že se vydám po Jeho cestách a že ve svých plánech ponechám místo na Jeho dobré záměry.

- Jen pro dnešek

Nebudu mít strach.

Nebudu mít strach radovat se ze všeho, co je krásné a budu věřit v dobrotu. Nebudu mít strach před tím, co mě jednou může potkat. Vždyť tolikrát je v Písmu připomínáno: „Neboj se, jsem s Tebou, držím Tě za ruku.“ Naše často „podzimní nálada“ by se tak měla měnit v náladu spíše adventní. Strach a hrůza by se měly měnit v očekávání krásného, co nám Pán přislíbil.

- Jen pro dnešek

Přizpůsobím se okolnostem, aniž bych chtěl okolnosti přizpůsobit svým přáním.

Mnohý člověk je jako dubnové počasí: náladový, nestálý, nevyrovnaný... Domnívám-li se, že lidé se mi musí přizpůsobit, promeškám cenné hodnoty pro svůj život. Něco velmi důležitého mi může být darováno právě v lidech, kteří jsou mi málo sympatičtí. Učiním-li se mírou věcí, ošidím svůj život. Ten je mnohotvárnější a pestřejší, než jsem ochoten uznat. Právě v setkávání s ostatními, ve výměně a střetu názorů a situací přijdu na stopu životu.

- Jen pro dnešek

Chci konat dobro.

Konání dobra vyvěrá z Boží dobroty. Nemusím konat nemožné, mohu činit jen to, co je v mých lidských silách. Jeho dobrota totiž chce působit skrze mne. Vykonám pouze to, co je možné, a vše ostatní ponechám Bohu. Vždyť je to Bůh, kdo dobro dává a působí.

- Jen pro dnešek

Vykonám dobrý skutek a nebudu o tom nikomu vypravovat.

Je „ztělesněná dobrota“, slýcháme o někom. A lidé se pak ptají: „Proč?“ Co je to za cesty, po nichž chodí? Jak mohu také já žít tak, aby skrze mne přibývalo v mém okolí trochu dobra?

- Jen pro dnešek

Chci konat Boží vůli.

Ve všedním životě se vždy najde něco, co mi připravuje více starostí – nějaký nevyřešený problém, který přede mnou narůstá a skličuje mě. Proto si určím pořadí věcí, které je nutné vyřídit, a předně vykonám něco konkrétního, do čeho se mi vůbec nechce, co již dlouho odkládám. Když se k tomu nakonec odhodlám, jistě poznám, že mi najednou zbývá více času na vše ostatní a jak mi je lehce. Vždycky smím důvěřovat, že Bůh mi chce pomoci, stojí při mně a ukazuje mi cestu z každé životní situace.

- Jen pro dnešek

Chci věřit v Boží prozřetelnost.

Bůh o mně ví a stará se o mne tak, jako by mimo mne nebylo nikoho na světě (i kdyby okolnosti nasvědčovaly o pravém opaku). Bůh si mě váží, cení mě jako drahocenný šperk a miluje mne jako svou milovanou dceru nebo syna.

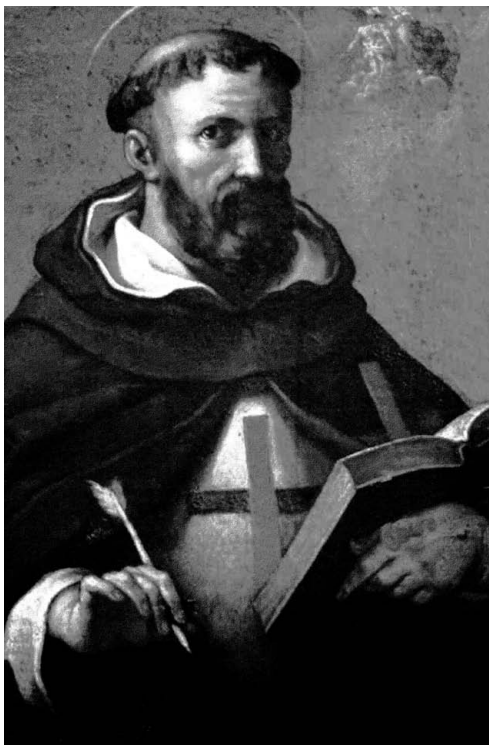
Každý „dnešní den“ se může stávat dveřmi, v nichž stojí Pán. On totiž přichází naproti těm, kdo žijí právě v tomto a v každém přítomném okamžiku.

(Zdroj: www.pastorace.cz)

JAN Z MATHY

kněz, zakladatel Kongregace
Nejsvětější Trojice – trinitářů (OSST).

S tatisíce otroků vděčí trinitářskému řádu za svou svobodu či alespoň lepší životní podmínky. Jan přišel na svět 23. června 1160 v Provence. Při své primici roku 1185 měl vidění Nejsvětější Trojice. Považoval tento zážitek za znamení Boží, aby založil řád a pomáhal lidem v tomto znamení. Se-psal řádová pravidla a předložil je papeži. Inocenc III. tuto konstituci potvrdil 17. prosince 1198. Trinitáři se rychle rozšířili v celé Francii, ve Španělsku, Itálii, Německu, Portugalsku a v Anglii. Později se řád uchytil i v Rakousku a Polsku. Trinitáři soustře-dili své působení na vysvobozování otroků v celém světě. Tisíce členů řádu se věnovaly tomuto úkolu, ale bratři působili také pastoračně v nemocnicích, ve věznicích a na křížových výpravách. "Andělé otroků" nosili jako řádový úbor bílý hábit s červeno-

modrým křížem na škapulíři a na černém řádo-vém plášti. Zakladatel řádu, Jan z Mathy, vyčerpán uskutečňováním tohoto díla, zemřel 17. prosince 1213 v Římě, přesně na den 15 let poté, co dostal od papeže povolení pro své společenství. Papežo-vé Alexander VII. v roce 1665 a Inocenc XII. v roce 1694 jeho kult potvrdili.

Jan z Mathy je znázorňován vždy v řádovém oděvu trinitářů, nejčastěji ho můžeme spatřit s otroky nebo zajatci; drží také v rukou zlomené řetězy jako známku vysvobozování otroků. Čas-to je ho též vidět se spolubratrem Felixem z Va-lois, například na sousoší z roku 1714 na **Karlo-vě mostě** v Praze.

- Otroctví může mít ale nejrozumnější podobu. V roce 1990 za-hájil vídeňský kardinál Groer proces blahoře-čení **trinitářky sestry Anděly Autschové**.

Tento „anděl z Osvěti-mi“ byla německá ře-holnice, která poté, co byla gestapem zatče-na a uvězněna v kon-centračních tábo-rech v Ravensbrücku a Osvětimi, ani s na-

sazením vlastního života neváhala ostatním spo-luvězeňkyním jejich život v koncentračním táboře usnadňovat, obstarávala jim jídlo, teplou vodu, mý-dlo a ukrývala nemocné vězně tajně v prádelně, aby se tam trochu zotavili. Uvězněná židovská lékařka, která v táboře těžce onemocněla, o ní později na-psala: „Do tohoto blázince přišla Anděla jako úsměv ranních červánků, jako paprsek slunečního světla... Uprostřed strašné bídy vznikl tu ostrov něžnosti.“

Sestra Anděla zemřela 23. prosince 1944 při bombovém náletu na Osvětim. Sama napsala v jed-né ze svých modliteb: „**Pane, dej, ať zemřu pro svět. Dej, ať nikdo neví o mém bytí. Prosím tě, odejmi mne mně samé a vezmi mě zcela do svého vlastnictví.**“

Zdroj – Schaubert, Schindler:
Rok se svatými

Leonie Martinová

(1863–1941), **starší sestra sv. Terezie z Lisieux, nebyla ani hezká ani chytrá. Neudělala nic pozoruhodného a neproslavila se ničím kromě svých příbuzných.**

Přesto nás tato žena, která zemřela právě před sto padesáti lety, může učit, jak stát před Bohem: totiž – **s prázdnými rukama**. Rodina Martinových, v níž vyrůstala, byla opravdovou zahradou svatosti. Všechny čtyři Leoniiny sestry postupně vstoupily do řehole a nejmladší Tereзка byla již brzy po smrti dokonce označena za největší svatou moderní doby. Její spisy lidé dál kupují po milionech a její sochu – sochu mladé řeholnice s náručí plnou růží – je možno spatřit v každém druhém kostele. Církev navíc nedávno uznala i svatost Terežčiných rodičů, když je oba prohlásila za blahoslavené.

Domácnost Martinových musela okouzlovat každého, kdo vstoupil. Jak se všichni navzájem milovali, jak si ustupovali! Čtyři svaté sestry, dva svatí rodičové... No, a potom Leonie. Už když se narodila, byla ošklivé káčátko: slaboučká a pokrytá ekzémem, který ji hyzdil celé roky. Sestry byly pohledné, ale od hrubých rysů téhle dívky lidé odvraceli zrak. Sestry se snadno učily, na otázky odpovídaly s důvtipem, ale Leonie... Leonie byla pomalá. Měla slabý rozum a nešikovné ruce, a kdyby tyhle nedostatky vyrovnalo alespoň dobré srdce. Jenže tahle neposlušná, urážlivá a náladová dívka neměla ani to. „Kde se tohle dítě u nás vzalo?“ ptávali se blízci. Leonii milovali, ale láskou soucitnou, jakou mívají silní vůči slabým. A měli o ni strach. Třikrát musela odejít z internátní školy, kde ji

spolužačky nepřijaly a učitelky nezvládly. Co z ní asi bude? Ona sama má jasno: chce dát život Bohu, být svatá. Ale kdykoliv to vysloví, ti kolem se neubrání úsměvu. Když o klášteře mluví Tereзка – ten malý anděl – je to docela jiné. Ale Leonie... Třikrát zkusí vstoupit do řehole a třikrát musí odejít. Má slabé zdraví, vzpurnou povahu a přísnými pravidly se nedokáže řídit. Vráť se tedy do světa, a protože rodiče již zemřeli, žije u strýce.

Všechny sestry jsou již na Karmelu a modlí se za ni, ale nikdo se příliš neodvažuje doufat, že z ní ještě bude někdo jiný než ta „nepodařená“. Je jí pětatřicet, když zaklepe na brány kláštera počtvrté. Znovu zkusí vstoupit k sestrám Navštívení a zázrakem je zase přijata.

Už odtud nikdy neodejde. Vytváří čtyřicet dva let a země v pověsti svatosti roku 1941, známá jen svým spolusestrám, zatímco kolem mladší Terežky se už dávno rozpoutal „uragán slávy“. Leonie není blahorečená ani svatořečená; zůstává ve stínu i po smrti jako zapomenutá patronka těch, kdo jsou partou přehlíženi, těch, s nimiž se ve třídě nikdo do řeči nedá, protože nejsou krásní, chytří ani zábavní, a těch, kdo nedokážou nezlobit, i když se snaží sebevíc.

Sestry sv. Terezy z Lisieux:

1. Paulína, 2. Maria, 3. Celína,
4. Leonie, 5. Maria Guérin (sestřenice)

Je jednou z těch Bohem zvláště milovaných chudých duchem, kteří před Ním stojí s prázdnými rukama, bohatí jen **touhou po svatosti a důvěrou v Jeho milosrdenství**. Právě tato „malá cesta“ důvěry proslavila svatou Terežku, která se sama na svou cestu může zdát moc velká: byla vždy krásnou dívkou, která prý nikdy nespáchala těžký hřích a do kláštera vstoupila už jako patnáctiletá. V „ubohé Leonii“, ve své ničím nenadané sestře, však našla svou nejskvělejší učednici.

(P. Štěpán Smolen – *Cesta na Západ*)

Za synodální církev: společenství, spoluúčast a poslání

O víkendu 9.–10. října 2021 zahájil papež František dvouletý celosvětový synodální proces (doslova „společnou cestu“ laiků, duchovních a papeže). „Synodu považují za historickou událost, protože touto formou – přímým slyšením Božího lidu – ještě nikdy nezačínala,“ uvádí Hana Pohořalá, členka Hnutí fokoláre, zaměstnankyně pražského arcibiskupství a ČBK, asistentka někdejšího kardinála Miloslava Vlka. Na slavnostní zahájení synody ji zvolilo předsednictvo Rady evropských biskupských konferencí coby delegátku za Evropu. Spolu s rektorem Papežské koleje Nepomucenum, P. Romanem Czudkem, patří také do pětičlenného koordinačního týmu synodálního procesu v naší zemi.

Svoláním této synody zve papež František celou církev, aby se zamyslela nad zásadními tématy svého života a svého poslání: „Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí.“ Tento proces, navazující na tzv. církevní aggiornamento, které přinesl II. vatikánský koncil, je darem i úkolem.

Co čeká církev v Česku

První fáze světové synody potrvá od 17. října do srpna 2022 v místní církvi, druhá kontinentální fáze naváže v létě příštího roku a závěrečné generální shromáždění biskupů (biskupská synoda) se má sejít v Římě v říjnu 2023. Pět členů národního synodálního týmu schválili čeští a moravští biskupové 5. října, ti budou zodpovědní za koordinaci synodálního procesu. Tým povede P. Prokop Brož, teolog, bývalý děkan KTF a člen redakční rady Perspektiv KT. „Už první reakce naznačují, že nám diecézní fáze synody může dopomoci k tomu, abychom se vymanili z resignovanosti a ztráty zápalu pro život církve a objevili novou spontánnost a otevřenost vůči Duchu svatému,“ zamýšlí se P. Brož. Jeho tým nyní koordinátorům z diecézí připraví materiály tak, aby v jednotlivých farnostech i dalších společenstvích mohla proběhnout „krátká a intenzivní fáze“ synodální cesty. Od října do ledna se budou setkávat skupinky a probírat u různých témat své zkušenosti, přání a očekávání. „Synoda má pomoci

nahlédnout skutečnou podobu komunikace a života v české církvi. Snad si také budeme moci uvědomit své místo v celku světové církve, překonat stereotypy a rozvinout to autentické, čím v naší církvi žijeme,“ uzavírá teolog.

Plzeňský biskup P. Tomáš Holub se zamýšlí nad významem slova „kráčet spolu“. Co to přesně znamená? Když chci spolu s někým kráčet, musím mu nabídnout prostor na cestě, přizpůsobit své tempo i krok (www.bip.cz), a to jak doslovně, fyzicky, tak i mentálně. Pražská arcidiecéze má navíc v těchto snahách šanci získat cenné podněty pro svého nového arcibiskupa.

Jít po společné cestě

Přípravné texty vybízejí naslouchat mladým lidem, ženám, zasvěceným osobám i vyloučeným lidem nebo také posoudit, nakolik místní církve komunikují autenticky – např. zda modlitba a liturgie kráčí po „společné cestě“, jak se dosahuje transparentnosti nebo jak jsou školeni lidé na odpovědných pozicích. Na nedávném setkání Rady kardinálů (poradního sboru papeže) nicméně papež František zdůraznil, že smyslem synody není „prohloubení toho či onoho tématu, jako spíše učení se způsobu života církve, který se na všech úrovních vyznačuje vzájemným nasloucháním a pastoračním postojem, zejména tváří v tvář pokušení kleikalismu a rigidity“.

Kardinálové zmínili, že synoda má v církvi „překonat rozkolnictví a dílčí zájmy“.

(Zdroj: www.cirkev.cz)

VOLBY do pastorační rady naší farnosti!

• Naší pastorační radě končí mandát začátkem března 2022. Proto je třeba zvolit novou radu. Kandidátem se může stát každý farník (katolík) starší 18 let, který je ochoten přijmout povinnosti plynoucí z funkce člena pastorační rady. **Voličem je každý člen farnosti starší 15 let. Jeho bydliště není podstatné, rozhodující je to, zda vnímá svou sounáležitost k farnosti.**

Voliči mohou **navrhovat jména kandidátů** v období od neděle 19. 12. 2021 do neděle 9. 1. 2022. V obou kostelích budou k tomuto účelu umístěny schránky s návrhovými lístky. Každý volič může zapsat na návrhový lístek **nejvýše 3 kandidáty**. Znáte-li kontakt na dotyčného (tel., e-mail), uveďte jej také. Pokud je to možné, ověřte, zda vám navržený kandidát má o tuto práci zájem. Následně bude zpracována kandidátní listina a vlastní volby proběhnou **20. 2. 2022**.

Koho navrhopvat?

Není potřeba navrhopvat osoby, které jsou členy pastorační rady z titulu své funkce. Jedná se o tato jména: Michael Špilar, František Čech, jáhnové Pavel Urban a Ladislav Staněk, ředitelka KCMT Karina Juráková, pastorační asistenti Vlasta Hamalová a Václav Šebek a ředitelka Charity Eva Černá.

Pastorační rada je z principu synodality v naší církvi poradní a pracovní orgán faráře. Pastorační rada spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). To neznamená uniformitu, ale cestu za společným cílem. Z toho vyplývá, že je dobré, aby navrhovaní lidé měli tento smysl pro farnost a zároveň schopnost a ochotu některých zodpovědností se dle možnosti ujmout. Zároveň je vhodné pokrýt i demograficky celou strukturu farnosti, aby nechyběl zdravý čerstvý duch.

Farář a volební komise vyhodnotí návrhy, osloví nejčastěji navržené osoby, zda kandidaturu přijímají, a sestaví kandidátní listinu. **Seznam kandidátů** bude vyvěšen na nástěnkách a na webových stránkách farnosti, popř. uveden v únorových Fchodovinách.

Termín voleb byl stanoven na **20. února 2022**. V tento den budou voliči při všech nedělních bohoslužbách vybírat 6 nových členů rady z kandidátní listiny.

Prosíme vás všechny o aktivitu při podávání návrhů. Jde o budoucnost naší farnosti.

*Děkujeme
Anna Procházková*

KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB PRAHA

Milé děti! Moc mě mrzí, že jsem loni nemohl za vámi do Komunitního centra Matky Terezy dorazit. Letos bych to rád napravil a zase nakoukl, jak se vám daří! Setkat se se mnou můžete v neděli 5. 12. od 17:00 do 18:00 h. v jednom z „okének“ KCMT. Pokud to bude možné, vezmu s sebou i širší andělský doprovod a rád využiji pozemských dobrovolníků, se kterými si budete moci vyzkoušet své dovednosti a vědomosti na různých stanovištích kolem KCMT. Dárky už mám přichystané. Váš Mikuláš

• Pro aktuální informace sledujte na <https://ksk-praha.org> či FB KSK <https://www.facebook.com/KSK.Praha.z.s>.

- Pomocníci Mikuláše se dostaví k přípravě v neděli **5. 12. již ve 14 h**.
- Je vhodné, aby se pomocníci předem přihlásili u Aničky na: mikulas@kskpaha.org. Díky!

■ Zimní lyžařský/snb výcvik o jarních prázdninách v Krkonoších, chata Lucky Pec pod Sněžkou
5. 3. až 12. 3. 2022

■ Stále je možné se hlásit na **lyžařský a snowboardingový výcvik pro děti a mládež** od 8 do 26 let. Info a přihlášky: <https://kskpaha.org>, hory@kskpaha.org, tel.: 608 228 730

(Honza)

zprávičky z Farní charity

Paní Vladimíra bydlí v bytě na Jižním Městě. Těličko jí zatím slouží docela dobře, ale bývá často zmatená a zapomíná. Vzpomínky z dob minulých si vybavuje přesně. Historkami ze svého dětství a mládí vás bude bavit hodiny. Jestli si vzala ranní léky? To si ovšem nepamatuje. Zdravotní sestřičky ji navštěvují každý den, aby podaly ranní léky. Pečovatelky s ní zase chodí na odpolední procházky do parku nebo po obchodech. Večer se u ní vždy zastavuje někdo z rodiny, aby dohlédl na večeri a podal večerní léky. Pečují o ni její dvě děti, pět vnoučat a osm pravnoučat. Dokonce má už i praprawnoučata.

Rodina je pro klientku důležitá. V adventní době paní Vladimíra začala nakupovat dárky. S pečovatelkami obcházely obchůdky a pečlivě vybíraly, co by kterému členu rodiny mohlo udělat radost. Dárčky potom donesly domů a paní Vladimíra je honem běžela schovat. Měla strach, aby je členové rodiny při svých pravidelných návštěvách předčasně neobjevili. Klientka nakupovala s chutí a pečovatelky brzy ztratily přehled, pro koho už jsou dárčky koupené a který člen rodiny zatím nebyl obdarován. Pečovatelku Jitku napadlo, že by bylo dobré sepsat seznam, aby v tom byl přehled. Paní Vladimíru ten nápad nadchnul. Uvědomila si, že se vlastně vůbec nepamatuje, pro koho už dárky nakoupila. Jitka tedy navrhla, aby všechny dárky přinesla na stůl do obývacího pokoje, aby všichni mohli vidět, co už bylo dárkem obdarováno.

Klientka začala dárky hledat, ale po chvíli se zničeně vrátila do obývacího pokoje. Vůbec si nepamatovala, kam dárky vlastně uložila. Jitka jí chtěla pomoci. Začala tedy navrhnout různá místa, kam by šlo věci uschovat. Paní Vladka jen nešťastně vrtěla hlavou a za chvíli se rozplakala. Pracovnice se snažila rozpomenout, do které místnosti si naše nešťastnice vždy nákup odnesla. Pro jistotu ještě obvolala kolegu a kolegyni, kteří klientku v poslední době také doprovázeli. Pečovatel Václav si vzpomněl, že nesl do bytu nějaký těžší

nákup a dával ho do ložnice. Směr pátrání byl tak vytyčen. Jitka s klientkou začaly systematicky prohledávat ložnici. Dárky opravdu našly, schované v prádelníku s rezervními peřinami. Dárčky byly bezpečně uloženy až na samotném dně.

Jitka všechny věci vyndala, odnesla do obývacího pokoje a sepsala seznam. Spolu s paní Vladkou pak k dárkům připsala i jméno obdarovaného. Zapsaly si také, pro koho zatím není nic nakoupeno. Vše uložily zpět na místo a spokojeně odešly po dalších nákupech. Letošní Vánoce ve Vladimířině rodině byly zachráněny.

Blíží se Vánoce a po nich Tříkrálová sbírka, která je plánována od 1. do 16. ledna 2022. Samozřejmě stále doufáme, že bude možné sbírku uspořádat v její tradiční podobě a tříkrálové budou mít možnost vyjít s požehnáním do ulic. Zvu tedy všechny vedoucí skupinek koledníků, aby se mi ozvali. Vše připravíme na tradiční koledování. Rozhodnutí, jakou podobu bude koledování mít, závisí na aktuálních opatřeních.

Po dlouhé diskusi jsme se rozhodli, že tradiční perníčky z hygienických důvodů stejně jako loni péct nebudeme. Omlouváme se všem, kteří se na ně těší. Nemějte strach, pokud nebude možné Tříkrálovou sbírku uskutečnit tradičním způsobem, bude možné přispět převodem na účet. Charita Praha – Chodov má přidělený **variabilní symbol 77910016** – nebo lze využít QR platbu, která bude zveřejněna v příštím čísle Fchodovin, na našich webových stránkách i facebooku. Připravíme také letáčky, které před svátky doneseme do obou farních kostelů. Budeme vám velice vděční, pokud nám je pomůžete roznést po okolí.

Můžete přispět i přímo naší Charitě Praha – Chodov převodem peněz přímo na **provozní účet číslo 7450400257/0100**. Můžete samozřejmě poslat finanční příspěvek i na číslo účtu naší veřejné sbírky, které je zveřejněno na webových stránkách **www.charitapraha4.cz**.

Za všechny dary předem děkujeme.

Přeji vám pokojný vstup do nového církevního roku a krásný advent.

Eva Černá

Jak jsme se červenali

■ Ve středu 24. 11. jsme se s dětmi na hodině náboženství připojili k naší farnosti a dalším, kteří si v tento den připomínali oběti pronásledování pro své náboženské přesvědčení.

Celá naše schůzka byla ve znamení červené a světla. Červená jako barva krve, mučednictví a světlo jako naděje v temnotách. Povídali jsme si o tom, že máme velké štěstí, když můžeme věřit v milujícího Boha a svobodně to říct, a že to není všude možné. Co znamená někoho pronásledovat a jak s tím i jako děti můžeme bojovat. I na to jsme přišli... s jakýmkoli zlem se dá efektivně bojovat jen DOBREM. Nejdrív to vypadalo, že toho zas tolik nezmůžeme, když jsme malí... ale opak je pravdou. Můžeme dělat moc. Můžeme se mít rádi, můžeme si všimát jeden druhého, naslouchat si a mluvit spolu, můžeme se usmívat, obejmout se, můžeme pohlédit, být štědrí, můžeme se za sebe navzájem modlit a žehnat si, můžeme si pomáhat a být pro druhé světlem, rozdávat naději. To není vůbec málo. A co se pak

stane? Bude nás to měnit, budeme se to od sebe navzájem učit a tím se bude měnit i celý svět. Abychom si to připomínali, vyrobili jsme si spolu komixové bubliny s myšlenkami na samé dobré věci. Společně jsme se s nimi vyfotili a vzápětí už jsme vyběhli ven před komunitní centrum, abychom pomohli rozsvítit náš dům pro tento večer dočervena.

Katechetka Lucie

Červená středa

Mezinárodní iniciativa Červená středa (#RedWednesday) se letos v České republice uskuteční 24. listopadu již počtvrté. Smyslem této iniciativy je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Znakem je rozsvícené červené světlo, které symbolizuje krev trpících pro víru. Lidé v tento den také zapalují svíčky nebo nasvěcují významné budovy červeným světlem (kostely, sloupky a sochy..).

Milé děti, nevíme úplně přesně, jak to v Betlémě vypadalo, když se Ježíšek narodil. Co ale víme určitě, že tam Ježíšek byl se svou maminkou Marií a pěstounem Josefem. A jestli tam byl i oslík? Nebo volek? Třeba ano, třeba ne... Můžete najít 7 rozdílů, které jsou mezi obrázky...

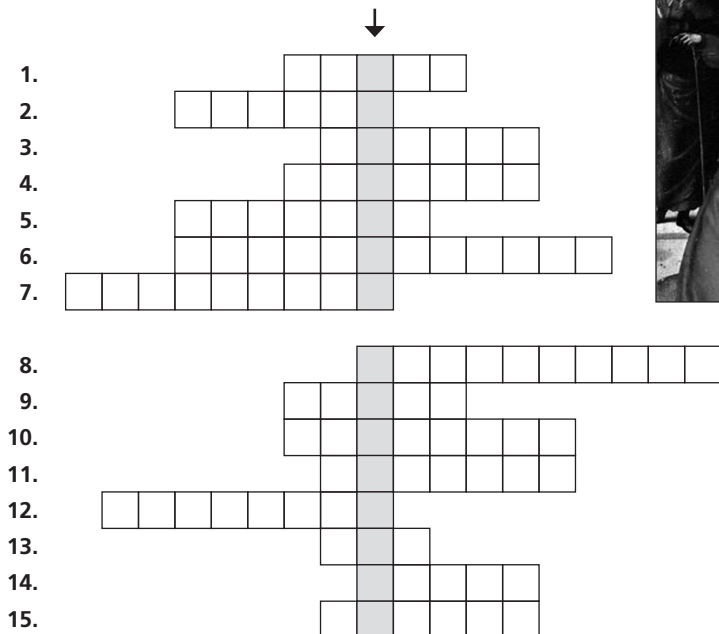
**Najděte 7 rozdílů,
které jsou mezi
obrázky!**

**Krásné Vánoce
a neméně krásné
čekání na ně!**

Ahoj holky a kluci, vstoupili jsme do adventu a Vánoce už jsou (skoro) na dohled. V tomto období budeme hodně slyšet slovo *Mesiáš*. Co to přesně pro židovský národ znamenalo? A říká to něco i nám dnes? Možná vám tajenka napoví...

1. Povolání sv. Josefa.
2. Na území kterého dnešního státu se vánoční příběh odehrál?
3. Pod nadvládou jaké říše byl tenkrát židovský národ?
4. Jak se jmenoval archanděl, který navštívil P. Marii s poselstvím o narození Ježíše?
5. Ve kterém městě Maria a Josef žili?
6. Jaký trest hrozil tehdy svobodným matkám?
7. Jak pozdravila Alžběta Marii, když ji přišla navštívit a pomoci? Co řekla o plodu Mariina života – že je ... (doplň do křížovky).
8. Maria a Josef spolu byli před návštěvou archanděla... (doplň do křížovky).
9. Proč se všichni divili, že Alžběta čeká dítě? Byla totiž už příliš... (doplň do křížovky).
10. Jak se jmenoval Alžbětín manžel?
11. Jak říkáme lidem, kteří dávno před Ježíšem zprostředkovali lidem Boží slovo? Mluvili o také o příchodu Mesiáše.
12. Proč se vydala Maria za Alžbětou, když se dozvěděla, že je těhotná? Byla to její... (doplň).
13. Jak se setkal Josef s andělem, když chtěl Marii tajně propustit? Ve... (doplň).
14. Kdo tehdy nařídil sčítání lidu, kvůli němuž Maria s Josefem museli putovat do města, odkud Josef pocházel?
15. Jméno města, kde se Ježíš narodil.

*Krásný advent
a radostné Vánoce!
Blanka*

POZVÁNKA

*Zveme vás na adventní zájezd
farnosti sv. Františka z Assisi
a Sdružení křesťanských seniorů*

do Litoměřic a Mělníka

v sobotu 11. 12. 2021,

**odjezd v 7.30 hod. z parkoviště
u Kom. centra Matky Terezy na Hájích.**

Návrat večer před 20. hodinou.

Cena zájezdu je 220 Kč.

Přihlášky a placení zájezdu

u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495

(nebo jáhna Pavla Urbana – tel. 272 911 264).

☉afeTerezie

Otevírací doba:

(do 12. prosince)

Po 15.30–21.30

Út 15.30–21.30

St 15.30–20.00

Ne 10.00–13.00

**Každou 2. středu
v měsíci v 19 hod.
se v kavárně koná
hudební večer.**

*Po 12. 12. sledujte informace na webu,
IG a FB kavárny. Děkuje.*

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ *Mark E. Thibodeaux SJ, REFUGIUM:*

SCHŮZKY S ŽIVÝM BOHEM

(Objevování ignaciánského examenu),

Cílem a smyslem modlitby zvané „ignaciánský examen“ je naučit se vidět a vnímat Boží přítomnost v uplynulém dni našeho běžného života. Jako se vztah s přítelem buduje sdílením života, radosti i trápení, tak se vztah s Bohem vytváří tím, že s Ním prožíváme radosti i starosti dne. Nejedná se o cvičení morálky, o hledání vlastních chyb a selhání, ale o připomínku Božích doteků v uplynulém dni. Pojmenovávání vlastních postojů a emocí, dynamiky vztahu s Bohem, vede k prohloubení společenství s Ním a učí nás porozumět tomu, jakým jazykem s námi On sám mluví.

■ *Ruotolo Grazia:*

JEŽÍŠI, POSTAREJ SE TY!

Otec Dolindo byl vyhledávaný kazatel a nesmírně plodný duchovní spisovatel. Napsal mimo jiné u nás dobře známou „Nověnu odevzdanosti“. Dolindo Ruotolo zemřel v roce 1970, dva roky po stigmatizovaném P. Piovi. Osobně se setkali jen jednou, ale v duchovní rovině byli jako dvojčata: sdíleli mystické obdarování, prorocké charisma a dar čtení v lidských srdcích, dar uzdravování a exorcismu, ale především Kristův kříž – výkupné utrpení za druhé, za církev. Dlouhá léta oba pokorně snášeli pronásledování a nespravedlivé zákazy ze strany církevních představených, oba zemřeli v pověsti svatosti. Duchovně

doprovázeli zástupy lidí, z nichž mnozí díky nim našli Krista nebo nové, hlubší obrácení. Dnes už více než devadesátiletá neteř Grazia Ruotolo po smrti strýce začala shromažďovat osobní svědectví pamětníků, ale i těch, kdo obdrželi zvláštní milosti na jeho přímluvu. Její kniha je zatím nejlépe zdokumentovaným životopisem otce Dolinda. V Itálii vyšla v roce 2020 u příležitosti 50. výročí úmrtí svatého kněze, jehož proces blahorečení už probíhá.

DORON

■ *Mirjana Soldo: MARIINO SRDCE VÍTĚZÍ*

Mirjana Soldo (roz. Dragičević) se narodila 18. března 1965 v Sarajevu. Jezdila na prázdniny k příbuzným do horské vesnice Medžugorje. Bylo jí teprve šestnáct, když spolu s pěti dalšími dětmi spatřila tajemnou Paní (Gospu). Není divu, že následné události dětem dramaticky změnily život a že s mimořádnou milostí přišly i mimořádné zkoušky a utrpení.

Paulínky

■ *Christoph Schönborn: BÝT UČEDNÍKY*

– Ježíšova škola života

Kniha vídeňského kardinála je pozvánkou k prohloubení křesťanské víry. Co to znamená být Kristovým učedníkem? Je učedník něco víc než „běžný“ věřící? Jsou evangelijní nároky závazné pro všechny, nebo jen pro úzkou skupinu vyvolených?

Portál

PROGRAM / AKCE

- 4. 12. / 8.30–12.00 – **Dobroden.**
- 5. 12. / 17.00 – **Mikulášská** (více info na webu)
16.00 – **Druhý adventní koncert – GEMINI MUSICALES – „Veni Emmanuel“.** Adventní hudba pozdního středověku za doprovodu dobových nástrojů v provedení vokálně-instrumentálního souboru staré hudby. Vstupné doporučené 100,- (kostel sv. Františka na Chodově).
- 8. 12. / 19.00 – **Hudební kavárna a DUO NABOSO.** Koncert na vlnách folku, šansonu a jazzu – Vstupné 60,-.
- 9. 12. / 19.00 – Zastavení u Matky Terezy – **Daniel Hůle**, téma Dluhová problematika a milostivé léto.
- 10.–12. 12. Výlet pro mládež (14–19 let) s P. Františkem do Kroměříže (bližší info na webu).
- 12. 12. / 16.00 – **Třetí adventní koncert – VIVAT FLAUTO** – koncert flétnového souboru pod vedením Blanky Vyskočilové. Vstupné dobrovolné KCMT).
- 15. 12. / 17.00–18.00 – čas pro **svátost smíření** pro děti (KCMT).
- 16. 12. / 18.00 – **Setkání před Betlémem – Divadlo Víti Marčíka.** Vstupné doporučené 100,- (KCMT).
- 19. 12. / 16.00 – **Čtvrtý adventní koncert – SHIRIM ASHIRIM**, židovská hudba a hebrejské chvalozpěvy. Vstupné doporučené 100,- (KCMT).
- 21. 12. / 16.00–20.00 – čas pro **svátost smíření pro dospělé** (kostel sv. Františka na Chodově).
- 23. 12. – **Betlémské světlo** – bude upřesněno na www.kcmt.cz.
- 25. 12. / 14.30 – **vánoční pořad s překvapením pro všechny**, kteří nechtějí o svátcích zůstat sami (pořádá Krajská rada seniorů).
- 2. 1. / 18.00 – **Česká mše vánoční J. J. Ryby** v podání absolventů Arcibiskupského gymnázia a jejich přátel (KCMT).

- **Rorátní mše v adventu** každý čtvrtek a pátek v 6.45 v KCMT.
- **Adventní ticho** – v adventním čase jsme často zahlceni přípravami na Vánoce. Přijměte pozvání k odpočínutí si v kapli Matky Terezy. Každou středu adventu od 9.00 do 17.30.
- **Adventní duchovní obnova** – krátké duchovní zastavení s P. Michaellem v kostele sv. Františka. Každé adventní úterý v 18.45.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Kostel sv. Františka

24. 12. / 17.00	mše svatá
25. 12. / 8.00	(14.00–17.00 možnost návštěvy kostela)
26. 12. / 8.00	mše svatá
31. 12. / 17.00	mše svatá na poděkování za uplynulý rok
1. 1. / 8.00	mše svatá

Komunitní Centrum Matky Terezy

24. 12. / 16.00	mše svatá pro rodiny s dětmi
24. 12. / 23.59	Půlnoční mše svatá
25. 12. / 9.30 a 11.00	mše svatá
26. 12. / 9.30 a 11.00	(14.00–17.00 možnost návštěvy kostela)
31. 12. / 23.00	mše svatá na poděkování za uplynulý rok
1. 1. / 9.30. a 11.00	mše svatá

I v letošním roce můžete v našich kostelích sbírat postavičky do Betléma v rámci akce „Sestav si svůj Betlém“.

SETKÁNÍ

- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – 6. 12. 2021 od 19.15 v KCMT. Slovo života na listopad: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“ (Lk 1,45). Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Páteční dopolední setkávání** (*nejen pro seniory*) v 9 h v KCMT se v prosinci nebudou konat, ale v 6.45 h zde budou slouženy mše svaté s roráty, tak se určitě s někým z vás budeme potkávat. Sejdeme se opět v novém roce v pátek 7. 1. 2022. Jana a Viktor Friedovi.
- **Modlitební setkání maminek** (*nejen na mateřské dovolené*) se koná ve *středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi*. V prosinci se sejdeme **1., 8., 15. a 22. 12.** Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301.
- **Setkání Život z víry** – každou středu ve farním sále u sv. Františka od 19 hod. Zveme každého, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

- **Všeobecný úmysl** – *Katecheté*. – Modleme se **za katechety**, kteří jsou povoláni zvěstovat slovo Boží, aby ho dosvědčovali s odvahou a tvořivostí, v síle Ducha Svatého.
- **Národní úmysl** – Děkujeme **za advent a Vánoce** a prosíme za srdce otevřená pro velký Boží dar, ať poznáváme, že narozený Ježíš je blízko každému člověku.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 Bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: **Sberbank 4200060575/6800, Komerční banka 19-9362170227/0100****Příští uzávěrka bude 15. prosince 2021.**

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz*Fchodoviny*

Zpravodaj RK farnosti Praha – Chodov / 2021 / ročník 20 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory),

Josef Karhan • korektury: Lenka Doležalová • typografie: Josef Karhan • foto: Aní Procházková a spol.

• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design